

da synes jeg, det var passende af hr. Søren Hansen at sige, at man godt kan regne med, at Socialdemokratiet gerne vil være med til at udbygge institutionerne i den størrelsesorden, som er tilfældet.

Og så vil jeg gerne spørge, om det ikke også er sådan, at forligspartierne vel ikke har taget stilling til, om man skal ændre hele karréstrukturen i det område ved at pakke Stærekassen ind i glas. Det er vel ikke det, der ligger i forliget, for hvis det er tilfældet, begynder man jo at gøre op med armslængdeprincippet. Det er jo et planlægningsproblem, hvor Københavns Kommune ikke vil acceptere, at man går hen og ændrer hele karréstrukturen i Hirschsprungkarréen. Og jeg vil gerne spørge hr. Søren Hansen, om det ikke er betænkeligt, at vi her fra Folketinget dikterer, at det skal være sådan, hvorefter man ikke har mulighed for at lave en ordentlig planlægning i København.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Rechendorff, at ministerens melding til Københavns Kommune er fuldstændig rigtig, og den kan også fortsat samle flertal.

Men når man har fulgt debatten omkring den sag, så synes jeg ikke, man behøver at have været særlig mange år i politik for at finde ud af, hvad reaktionen vil være, hvis dette projekt lider det skibbrud, som nogle i Borgerrepræsentationen gerne ser. Det er her min vurdering, at det ikke vil være muligt at samle et flertal i mange, mange år frem i tiden. Det er den situation, københavnernes efter min mening gør klogt i at notere sig.

Vi vil meget gerne have en løsning på Det Kongelige Teater – det er derfor, vi fremsætter forslaget, det er derfor, vi har forhandlet, og det er derfor, vi har indgået et forlig – men jeg tror ikke på, at det vil være politisk muligt at samle det samme flertal omkring en anden løsning, før der er gået urimelig lang tid. Det er det, man skal være opmærksom på i Københavns Borgerrepræsentation. Og dermed har jeg så også fået svaret på den første del af hr. Bent Hindrup Andersens spørgsmål.

Og til hr. Bent Hindrup Andersens spørgsmål om arkitektkonkurrencen kan jeg sige, at den absolut indgik i forliget, hvor der blev afsat det nødvendige antal millioner kroner, der skulle til for at afholde en arkitektkonkurrence, herunder nedsætte en dommerkomité, som havde den

opgave at finde ud af, hvilket af de forelagte projekter som var det bedste, og her har vi så armslængdeprincippet eller den kunstneriske frihed til at slå igen, så det indgår absolut i forliget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu er det jo ikke en debat om Det Kongelige Teater, selv om jeg synes, at den kunne have været god at tage, fordi vi står med en række ting i selve arkitektkonkurrencen og i bruddene med den, og hvorfor vi pludselig står med en ny planprocedure osv.

Jeg vil bare sige dette til hr. Søren Hansen: Hvis nu Socialdemokratiet kunne love os, at de selvfølgelig ikke modsætter sig en anden løsning, hvis Københavns Borgerrepræsentation ikke vil have presset den dér ned over hovedet, så kan jeg næsten love hr. Søren Hansen, at jeg tror, at der kan blive et endnu bredere flertal. Det kan oven i købet blive gennemført på god demokratisk vis, ved at det har været i Folketinget, hvor man har snakket med hinanden og lyttet pænt til hinanden. Jeg kan høre – og det kan man, hvis man rigtig hører efter – at der er et flertal for at lave noget for Det Kongelige Teater, men det er for at lave det rigtige. Og jeg vil godt spørge: Vil Socialdemokratiet være med til det?

Formanden:

Hr. Søren Hansen for en kort bemærkning, og så tror jeg snart, vi skal videre til næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Altså hvis man har øvet det politiske håndværk i tilstrækkelig mange år, er man også opmærksom på eller vil meget nemt blive det – derfor vil det være klogt at være opmærksom på det – at én ting er generelle synspunkter og holdninger til, hvad vi nu skal i den ene og den anden retning. Noget andet er – hvilket jo har vist sig – at der gives masser af muligheder for, at det ene eller det andet parti kan stå af, når vi kommer ned i substansen, ned i teksten og ned i de praktiske problemer.

Min frygt er de overordnede meldinger om, at man sagtens kan finde en ny løsning, som kan samle flertal. Ja, det kan såmænd godt være, at de partier, der nu udtrykker det, mener det, men jeg kender dem også godt nok til at vide, at man ikke kan være sikker på, at det også vil holde fra begyndelsen af og frem til afslutningen.